

ת"פ 25578/06/13 - מדינת ישראל נגד מורן שטרומ, אסף שטרומ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 25578-06-13 מדינת ישראל נ' שטרומ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אורן שגב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
1. מורן שטרומ
2. אסף שטרומ

הנאשמים

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 29.10.2013, הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בעבירות של העסקה העסקת עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל וללא ביטוח רפואי, עבירות על סעיפים 2 (א) (1) (2) ו- 2 (ב) (3) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 (להלן - "חוק עובדים זרים" או "החוק"). תקופת ההעסקה היא כ- 3 חודשים, אגב הלנתה של העובדת הזרה בביתם.
2. כל אחד מהצדדים טען בפניי לעונש.
3. ב"כ המאשימה טענה העבירות נשוא כתב האישום שבהן הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, פוגעות בערכים חברתיים, כגון הגנה על זכויות עובדים ושמירה על כלכלת ישראל, והפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין.
4. לעניין רף הענישה העליון, טענה כי לגבי העבירה של העסקה ללא היתר מדובר על 50% מגובה הקנס המקסימלי, כשרף הענישה התחתון הוא 15,000 ₪. ביחס לעבירה של העסקה שלא כדין ביקשה כי יושת קנס בגובה 20,000 ₪. עוד עתרה לכך כי הנאשמים יחתמו על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו.
5. ב"כ הנאשמים טען, כי יש לשלוח את הנאשמים לקבלת תסקיר לפי פקודת המבחן וזאת במטרה שלא להרשיעם. עוד טען, כי מדובר בבני זוג נורמטיביים, שזוהי להם העבירה הראשונה. לבני הזוג 3 ילדים בגילאים של שנתיים עד 7 הנאשם 2. הנאשם 2 הוא מנכ"ל של חברת יהלומים, אשר שוהה לעיתים רבות מחוץ למדינת ישראל, ולעיתים רבות הוא נאלץ לקבל אשרות כניסה למדינות שונות, וקיים חשש ממשי עד כמעט וודאי שהרשעתו בדין תפגע באופן מהותי במשלח ידו ובפרנסתו, וכפי שניסח זאת ביה"ד, עלולה להיות לכך השלכה ישירה על שיקומו. הסניגור אף הציג מסמכים שונים לתמיכה בטענותיו והפנה את בית הדין לשורה של פסקי דין לתמיכה בבקשתו.
6. לאור האמור לעיל, הוריתי על שליחת הנאשמים לקבלת תסקיר מבחן, ולאחר קבלת התסקירים ולאחר שניתנה לב"כ הצדדים האפשרות לטעון בעניין, נתקבלה החלטה ביום 12.04.15 על דחיית הבקשה לאי הרשעה, וזאת בעיקר בהסתמך על ההלכה שיצאה זה לא מכבר מבית הדין הארצי לעבודה בע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדות הורים בע"מ).

7. לאור החלטה זו, לא נותר איפוא אלא לגזור את דינם של הנאשמים.

דין הכרעה

8. עסקינן בכתב אישום יזום אשר הוגש כנגד הנאשמים.

9. העבירות על חוק עובדים זרים נקבעו כעבירות מנהליות, והקנסות המנהליים שהוצמדו להן הן בשיעורים משמעותיים, ובהיקפים של אלפי שקלים. ניכר, כי בעת שנקבע שיעור הקנס, הדעת ניתנה לכך שהעסקת עובדים זרים בניגוד לדין משיאה למעסיקיהם תועלת כלכלית של ממש, כאשר את המחיר משלם הציבור, ובפרט מקום שלא היתה הקפדה על כך שעובדים זרים ישוּבו לארצותיהם עם פקיעת אשרת העבודה.

10. לכל אלה הצטרפה תופעת הפגיעה הקשה בזכויות היסוד של העובדים הזרים, אשר התרחשה בהיקף גדול מצד חלק מהמעסיקים, ופגעה בערכי יסוד של החברה ובדמותה ובתדמיתה של המדינה מפנים ומחוץ. עמד על כך בית המשפט העליון בבג"צ 9722/04 **פולגת נ' מ"י** (7.12.2006), עת קבע כדלקמן:

"ההשלכות השליליות של העסקת עובדים זרים הביאו לגיבוש מדיניות ממשלתית שתכליתה לצמצם את תופעת העובדים הזרים הנכנסים לישראל, ולהבטיח יציאת העובדים עם פקיעתו של ההיתר. ההתמודדות נעשתה בדרכים שונות ומגוונות. הוחמרו המגבלות על העסקת עובדים זרים; הוגברה האכיפה על יציאתם את הארץ; והוטנו תנאים שמטרתם להחליש את המניעים של המעסיקים לבקש להעסיק עובדים זרים על חשבון עובדים מקומיים."

11. דא עקא, שבמקרים רבים, ההרתעה שיוצר הקנס המנהלי איננה מספקת, ולא אחת הוברר כי מי שהוטל עליו קנס מנהלי איננו נרתע מלשוב ולבצע עבירות. במקרה כזה הוסמך תובע לנקוט הליך פלילי יזום, במסגרתו נחשף הנאשם לקנס העונשי המקסימלי שנקבע לעבירה בחוק.

12. כפי שפירטתי לעיל, מדובר בעבירה שביסודה עומד מניע כלכלי מובהק ולכן, על מנת שהאכיפה תהיה אפקטיבית, עליה להיות משולבת בסנקציה כספית, אשר יהיה בה כדי ליצור את ההרתעה הנדרשת ולהפוך את העבריינות בתחום לבלתי משתלמת.

13. לחובתם של הנאשמת יאמר, כי העסקת עובדים זרים ללא היתר עבודה הוגדרה כעבירה חמורה בעלת השלכות חברתיות ומוסריות (ראו: ע"פ 1001/01 **מדינת ישראל נ' ניסים** (17.6.2002)). במקרה דנן, נלווית אליה עבירה נוספת - העסקת עובד זר ללא הסדרת ביטוח רפואי.

14. לזכותם יאמר, כי העבירות לא בוצעו במסגרת משלח ידם.

מדיניות הענישה

15. בהתאם לתיקון 15 לחוק העובדים הזרים, תשנ"א-1991 (להלן - "**החוק**"), הקנס המינימלי לעבירה של העסקת עובד ללא היתר הנו כפל הקנס המנהלי, היינו, ₪ 10,000 ואילו הקנס המקסימאלי למי שעבר את העבירה שלא

במסגרת משלח ידו - 58,400 ₪ (להלן - "הקנס הפלילי המקסימאלי").

16. כאמור לעיל, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בישיבת ההקראה ובנסיבות אלה, הרף העליון של הענישה מועמד על שיעור 50% מהקנס הפלילי המקסימלי, היינו 29,200 ₪.

17. אין חולק, כי זוהי הפעם הראשונה בה מורשעים הנאשמים בעבירות מושא כתב האישום. לזכותם ייאמר, כי הודו בביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום בישיבת ההקראה ובכך חסכו הליך שיפוטי יקר. עובדה זו מצביעה כי הם הפנימו את חומרת העבירות בהן הודו והורשעו.

18. באשר לנסיבותיהם מדובר על הורים לשלושה ילדים, נורמטיביים והשתכנעתי כי די בעצם ההליך הפלילי שנוהל כנגדם ובהותרת הרשעתם על כנה כדי להוות גורם מרתיע דיו.

19. על יסוד כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. בגין העסקת עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל, בניגוד להוראות סעיף 2
(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 - **15,000 ₪**;

ב. בגין העסקת עובד זר מבלי שהוסדר לעובד ביטוח רפואי, בניגוד להוראות
סעיף 2 (ב)(3) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 - **10,000 ₪**.

20. סכום הקנסות הכולל בסך של **25,000 ₪**, ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/12/15 ומידי 1 בכל חודש.

21. המזכירות תפיק שוברי תשלום לכל אחד מהנאשמים בנפרד על סך כולל של 12,500 ₪ (625 ₪ כל שובר 20 X שוברים). ככל שהנאשמים חפצים לשלם את הקנס בפרק זמן קצר יותר ובתשלומים חודשיים גבוהים יותר, רשאים הם לפנות לבית הדין ולבקש זאת.

22. כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות שלא לעבור עבירה על חוק עובדים זרים התשנ"א - 1991, למשך 3 שנים, שאם לא כן יחויב בקנס בסך 58,400 ₪.

23. הנאשמים יפנו למזכירות בית-הדין, באמצעות בא כוחה, על מנת לחתום על התחייבות כאמור, ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

24. ההתחייבות החתומה תוגש ע"י הסניגור לתיק בית הדין בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים ממועד קבלת גזר הדין.

בהתאם להסכמת הצדדים, גזר הדין ישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ו, 30 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

